

Groepswonen heeft de toekomst

‘Het oude Pandercomplex voelde eigenlijk direct als een warm bad’

De gemeente wil met een nieuw plan groepswonen in de stad stimuleren. Bij Pander zijn ze al veel langer bekend met het concept.

Door Nikki IJzerman

Welkom bij Pander,” groet Rob Niekerk (72), terwijl hij door de zalmroze gang naar zijn appartement loopt, dat zich op de eerste etage van het gebouw bevindt. Achter de blauwe voordeur heeft hij alles wat hij nodig heeft om zelfstandig te wonen. “Ik heb een eigen badkamer, een eigen keuken. Maar het voordeel is dat je hier ook heel veel gemeenschappelijk kan doen.”

Het Pandercomplex, gelegen aan de Brouwersgracht, huisvest een van de meer dan vijftig woongemeenschappen in Den Haag. Als het aan de gemeente ligt, komen er in de toekomst nog meer van dit soort groepen bij. Begin november stemde de raad in met een stimuleringsplan voor innovatieve woonvormen, afgelopen woensdag werd er in de commissieruimte uitgebreid over gedebatteerd. Met het plan wordt onder andere ingezet op ‘collectieve woonvormen voor ouderen, ondersteuning van mantelzorg, bestrijding van eenzaamheid en bevordering van doorstroming op de woningmarkt,’ zo valt te lezen. Een initiatief dat volgens wethouder Balster (PvdA, wonen) hard nodig is en past bij Den Haag. “We zijn de groepswonhoofdstad van Nederland.”

Meubelfabriek

Niekerk, zelf voorzitter van Vereniging Wonen Werken Pander, stapt in de lift naar de derde etage van het complex. Dezelfde zalmroze muren, dezelfde blauwe voordeuren. De grote ramen herinneren aan een tijd dat het gebouw nog dienstdeed als meubelfabriek en er regelmatig goederen naar boven werden getakeld. Maar toen de meubelfabrikant het pand in de jaren vijftig verliet, had het ondanks de enorme woningnood lang geen duidelijke bestemming. Niekerk: “Het stond zelfs op de nominatie om gesloopt te worden.”

Een groep krakers stak daar midden jaren tachtig een stokje voor. Het gebouw werd na lang onderhandelen met de gemeente omgevoerd tot wooncomplex, bestaande uit groepswoningen, seniorenwoningen en zelfstandige woningen. De karakteristieke uitstraling van de oude fabriek bleef behouden, de bewoners kregen de verantwoordelijkheid over het beheer van het pand. En zo gaat het nog steeds. Niekerk: “Het complex wordt volledig en op vrijwillige basis door ‘Panderianen’ gerund. Het is als het ware een klein dorp in de stad.”

De inmiddels gepensioneerde Niekerk woont al bijna heel zijn leven in Den Haag. Als echte Hagenaar weigerde hij ooit te verhuizen naar Amsterdam, de stad waar hij negentien

jaar lang werkte. “Ze hebben me het wel gevraagd, hoor, om in Amsterdam te komen wonen. Dan antwoordde ik: ‘Als jullie weten hoe ik binnen een halfuur en zonder acht keer van tram te hoeven wisselen bij het strand kan zijn, dan mogen jullie mij bellen.’”

Vereenzaming

Toen Niekerk na een tijd in Zuid-Afrika te hebben gewerkt in 2004 terugkwam in de hofstad, maakte hij van de oude Panderfabriek zijn nieuwe thuis. Hij is er nooit meer weggegaan. “Het voelde eigenlijk direct als een warm bad,” blikt Niekerk terug. “Ik heb zelf bijna geen familie en zo zijn er nog veel mensen die geen sociaal netwerk hebben om op terug te vallen. Maar daar hoef ik me hier helemaal geen zorgen over te maken.”

Juist daarom is de behoefte aan collectieve woonvormen zo groot, denkt ook GroenLinks-raadslid Vincent Thepass. “We zien op dit moment in Den Haag dat vereenzaming een groot probleem is. Met de vergrijzing en de individualisering gaan er in de toekomst heel veel uitdagingen komen.”

Zelf spreekt Niekerk liever niet van eenzaamheid, die term is hem te extreem. “Het is ook niet zo dat iedereen elkaar continu in de gaten houdt. Maar er wordt wel een beetje op elkaar gelet. Het gaat opvallen als

Rob Niekerk voelt zich thuis in het Pandercomplex. | Foto's: DHC/Laurien Den Hertog

te groep ouderen die in veel te grote huizen woont. Deze mensen vinden het geen probleem om kleiner te wonen, maar zoeken wel die gemeenschappelijkheid.”

deze druilerige dinsdagmiddag niet zo sprankelend bij als 's zomers, verzekert Niekerk. De tuin is een geliefde ontmoetingsplek voor de bewoners. Net als de bar, waar iedere

allemaal bewoners van het Pandercomplex. Jong en oud, allemaal door elkaar. “De jongste bewoner is net een paar weken oud, mijn buurvrouw is 98,” lacht Niekerk. “We zijn wat dat betreft echt een soort mini-samenleving.”

De belangstelling voor Pander is groot. “Maar er zit weinig beweging in de bewonersgroep. Wie hier eenmaal woont, gaat niet zomaar weg.” Niekerk spreekt uit ervaring wanneer hij dat zegt. De saamhorigheid onder de bewoners houdt hem al twintig jaar hier, vertelt hij terwijl hij de deur van zijn woning sluit. Hij wijst naar de stapel wijnflessen die in het gangpad staan. “Ik heb mijn wijnkelder gewoon hier in de hal. In al die jaren dat ik hier woon, is er nog nooit een fles verdwenen.”

De binnentuin onderhouden de bewoners zelf.

niemand al een tijdje niet heeft meegedaan.” Hij is een groot voorstander van het stimuleringsplan voor innovatieve woonvormen. “Het is te weinig en te laat,” lacht hij. “Maar het is goed dat ze het doen. Je hebt een gro-

Mini-samenleving

Terug naar beneden, naar het oude kantoor van de voormalige meubelfabrikant. Om daar te komen, moet eerst de gezamenlijke binnentuin worden overgestoken. Die ligt er op

‘Het is een klein dorp midden in de stad’

eerste zondag van de maand een borrel wordt georganiseerd. Een van de muren is gedecoreerd met foto's,

ADVERTENTIE

Exclusieve
brilmode

 BIJ KONINKLIJKE BESCHIKKING
 HOFLEVERANCIER

HOFSTEDE OPTIEK

opmetrie | contactlenzen

Hoogstraat 37
2513 AP Den Haag
www.hofstede-optiek.nl